

Sygn. akt V CSK 172/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej [...] w O.
przeciwko A. P.

z udziałem interwenienta ubocznego I. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 10 października 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800,- (jeden
tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Argumentacja powoda powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka, zwłaszcza w aspekcie publicznoprawnym. Wywód prawny zaprzecza oczywistości uchybień w zakresie prawa materialnego, a jedynie może świadczyć o istnieniu rozbieżnych poglądów prawnych co do zakresu zarzutów przysługujących dłużnikowi hipotecznemu w stosunku do wierzyciela. Skarżący nie sformułował jednak zagadnienia prawnego w oparciu o podstawę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a Sąd Najwyższy nie jest władny do zastąpienia strony procesu w określeniu podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Mając na uwadze uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na tle motywów zaskarżonego wyroku oraz treści części zarzutów zgłoszonych w ramach drugiej podstawy kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.) odnoszących się w istocie do niedopuszczalnego kwestionowania oceny dowodów i dokonanych ustaleń

faktycznych, brak jest podstaw do stwierdzenia kwalifikowanego i oczywistego naruszenia wskazanych przepisów prawa, a w konsekwencji uznania, że *prima facie* zachodzi oczywistość zasadności skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

[aw]